

POSTANOWIENIE

Dnia 19 stycznia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

po rozpoznaniu w dniu 19 stycznia 2021 r.

sprawy **Ł. K. i R. B.**

skazanych za czyny z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii i inne

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanych

od wyroku Sądu Okręgowego w O. z dnia 23 czerwca 2020 r., sygn. akt VII Ka (...), zmieniającego w części wyrok Sądu Rejonowego w G. z dnia 12 grudnia 2019 r., sygn. akt II K (...)

p o s t a n o w i ł:

1. oddalić kasację uznając ją za oczywiście bezzasadną,
2. zwolnić skazanych od ponoszenia kosztów sądowych postępowania kasacyjnego, obciążając nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Kasacja wniesiona w imieniu skazanych jest bezzasadna i to w stopniu oczywistym.

W wywiezionej kasacji obrońca sformułował zarzuty mającego wpływ na treść orzeczenia naruszenia przez Sąd Odwoławczy przepisów postępowania, polegające na:

1. zaniechaniu dokonania wszechstronnej kontroli odwoławczej i wyjaśnienia wszystkich okoliczności sprawy związanych z przypisanymi skazanym czynami, nierozpoznanie sprawy w granicach zaskarżenia i nieuchylenie zaskarżonego wyroku, pomimo że orzeczenie to było rażąco niesprawiedliwe, bowiem wydane zostało w oparciu o stan faktyczny ustalony w głównej mierze na podstawie zeznań współoskarżonego, który złożył wyjaśnienia

pomawiające skazanych, dążąc tym samym do polepszenia własnej sytuacji procesowej, a poprzez to naruszenie art. 433§1 i §2 k.p.k. w zw. z art. 440 k.p.k. oraz

2. brak wyczerpującego rozważenia i odniesienia się do zarzutów i wniosków zawartych w apelacji, analizowanych przez pryzmat całości sprawy i treści złożonej apelacji, a poprzez to naruszenie art. 433§2 k.p.k. w zw. z art. 457§3 k.p.k.

W treści uzasadnienia kasacji jej autor powielił argumentację zawartą w zwykłym środku odwoławczym, a dotyczącą niewłaściwej, jego zdaniem, ocenie materiału dowodowego. W zakresie postawionych zarzutów kasacyjnych obrońca dodatkowo wskazał jedynie, że rozpoznanie przez Sąd Odwoławczy zarzutów apelacyjnych nie było pełne i wyczerpujące, a w szczególności poza sferą rozważań tego Sądu pozostawały zarzuty wskazywane przez skarżącego w apelacji, z którymi związane były konsekwencje znaczące z punktu widzenia końcowego rozstrzygnięcia, czego pośrednią konsekwencją było orzeczenie wobec skazanych rażąco niewspółmiernych kar.

Lektura treści motywów pisemnych orzeczenia Sądu Okręgowego nie potwierdza stawianych zarzutów. Sąd Odwoławczy odniósł się do wszystkich sformułowanych w apelacji zarzutów i wniosków i przeprowadził w tym zakresie obszerne i szczegółowe rozważania.

Rację ma autor kasacji, że z uwagi na charakter wyjaśnień T. S. należało dokonać ich oceny w sposób wyjątkowo ostrożny i skrupulatny. I o ile Sąd Rejonowy w istocie odniósł się do tych wyjaśnień w sposób dość lakoniczny, to Sąd Odwoławczy, rozpoznając postawione w tym zakresie zarzuty, przeprowadził szczegółowe i konstruktywne analizy.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia przez Sąd Rejonowy art. 7 k.p.k. Sąd zwrócił uwagę na konieczność dokonania całościowej oceny materiału dowodowego zgromadzonego na przestrzeni całego toczącego się postępowania, wskazując, że dopiero taka analiza, nie zaś ta dokonana przez obronę, pozwala na wnioskowanie czy i w jakim zakresie materiał dowodowy ujawniony w sprawie wpływa na ocenę wiarygodności wyjaśnień T. S. Sąd taką analizę przeprowadził i na jej podstawie doszedł do wniosku, że zeznania świadków A. C., K. J. i M. K. oraz wyjaśnienia P. K., złożone w postępowaniu przygotowawczym, tworzą logiczną i wewnętrznie spójną całość, podczas gdy podane przez świadków przyczyny wycofania się z nich na etapie postępowania sądowego oraz odmienne wyjaśnienia złożone przed sądem przez P. K., nie zostały potwierdzone i nie zasługują na wiarę. Sąd zwrócił też uwagę na obecność w wyjaśnieniach T. S. złożonych w postępowaniu sądowym wyraźnej obawy przed osobami uczestniczącymi w obrocie środkami odurzającymi i związaną z tym próbę (poprzez modyfikację wyjaśnień) polepszenia sytuacji procesowej osób stojących wyżej w tej hierarchii. Na ocenę wiarygodności tych jego wyjaśnień wpłynęło także stojące w wyraźnej sprzeczności równoczesne potwierdzenie, odmiennych przecieży, depozycji złożonych w toku postępowania przygotowawczego.

Niezasadne są więc zarzuty zaniechania dokonania przez Sąd Odwoławczy wszechstronnej kontroli odwoławczej, czy nierozpoznania sprawy w granicach zaskarżenia, bowiem Sąd odniósł się do wszystkich zarzutów apelacji, zarówno tych dotyczących naruszenia przez Sąd I instancji art. 4 k.p.k. i art. 7 k.p.k., jak też zarzutów błędów w ustaleniach faktycznych i rażącej niewspółmierności wymierzonych kar. Z uzasadnienia Sądu Okręgowego jasno wynika, jakie dowody i okoliczności

sprawy stały w sprzeczności z przyjętą linią obrony i dlatego argumenty zaprezentowane w środku odwoławczym nie zasługiwały na uwzględnienie. Rozważania dokonane przez ten Sąd w odniesieniu do postawionych zarzutów apelacji, jako kompleksowe, rzeczowe, zgodne z zasadami prawidłowego rozumowania i znajdujące oparcie w zgromadzonym materiale dowodowym, należało w pełni podzielić.

Nie można też uznać, by Sąd Odwoławczy naruszył art. 440 k.p.k. (zarzut 1 kasacji). Autor kasacji w jej uzasadnieniu nie rozwinął, jakie to okoliczności powinien dostrzec Sąd Odwoławczy poza granicami zaskarżenia. Jak już wskazano wyżej, skarżący ograniczył się jedynie do powielenia argumentacji zawartej w apelacji, a więc nie przedstawił okoliczności, które winny być dostrzeżone poza podniesionymi już zarzutami.

Sąd Najwyższy nie znalazł podstaw do twierdzenia, że utrzymanie w mocy orzeczenia zapadłego w I instancji, zważywszy także na złagodzenie przez Sąd Okręgowy wymierzonych wobec skazanych kar grzywien, było rażąco niesprawiedliwe.

Podsumowując, skarżący nie wykazał by Sąd Odwoławczy dopuścił się jakiegokolwiek uchybienia o charakterze rażącego naruszenia prawa, które mogło mieć istotny wpływ na treść orzeczenia.

Powyższe skutkowało uznaniem skargi kasacyjnej za bezzasadną w stopniu oczywistym.

Skazanych, uwzględniając ich sytuację materialną, zwolniono od ponoszenia kosztów sądowych postępowania kasacyjnego.